AUGUSTINUS. FULGENTIUS RUSPENSIS. GENNADIUS MASSILIENSIS. QUODVULTDEUS CARTHAGINIENSIS. HUGO DE SANCTO VICTORE. DOMINICUS GUNDISSALINUS. BOETHIUS. LIBER DE CAUSIS. IOHANNES DE RUPELLA

Nordfrankreich, 1. Hälfte 14. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36540
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

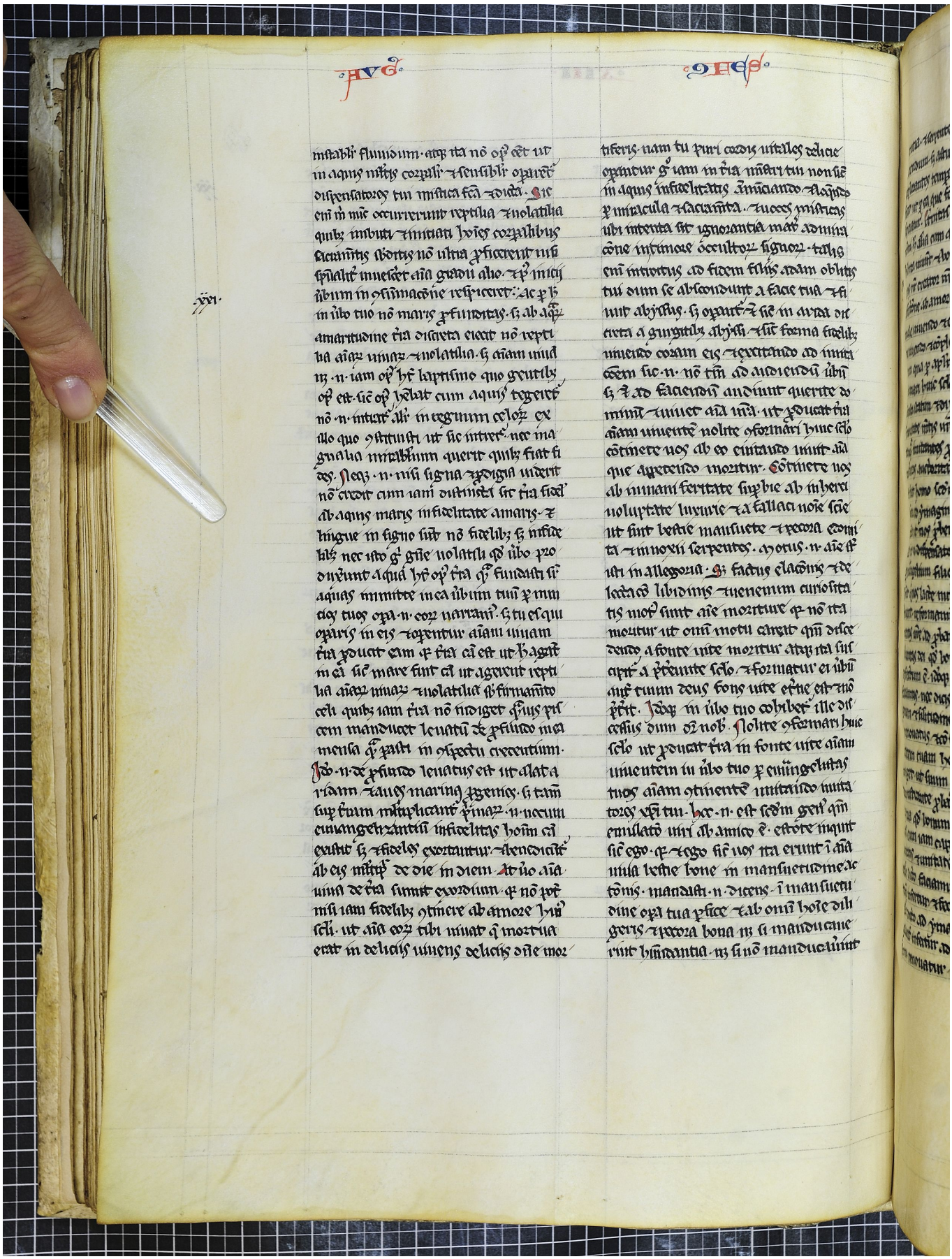

AVG. GHES.

mutabili fluuidum. atq; ita nõ op̃ est ut
in aquis mistis corpali. ⁊ sensibili operet
dispensatores tui mistica fecundita. Sic
enim in mare occurrerunt reptilia ⁊ volatilia
quibus imbuta ⁊ inuitata voces corpalibus
sacramentis sibertis nõ ultra prohiberent nisi
spiritalit̃ inuescet aia gradu alio. ⁊ p̃ in ciu
bum in ostinacione resistere: ac p̃ p̃
in ubo tuo nõ maris profunditas. ⁊ ab aq̃
amaritudine ira discreta eicat nõ repti
lia aiaq; uinaq; ⁊ volatilia. ⁊ aiam uiui
ntis. n. iam op̃ hẽ baptismo quo greutibus
op̃ est. sic op̃ habat cum aquis tegerent
nõ. n. intuit ali in regnum celoq; ex
illo quo ostituisti ut sic intrent. nec ma
gnalia mirabilium querit quibus fiat fi
des. Neq; n. nisi signa ⁊ prodigia uident
nõ credit cum iam distinxeri sic ira fidel
ab aquis maris infidelitate amaris. ⁊
lingue in signo sint nõ fidelibus. ⁊ infide
libus nec ido g̃ gsie volatili ad ubo pro
dueunt aqua hẽ op̃ ira op̃ fundari si
aquas mittere in ea ubium tuis p̃ mun
dq; tuos opa. n. eorum uarrani. ⁊ tu es qui
oparis in eis ⁊ operentur aiam uiuam
ira producat eam p̃ ira ei est ut habeat
in ei sic mare sint ei ut agerent repti
lia aiaq; uinaq; ⁊ volatilia si firmando
celi quibus iam ira nõ indiget op̃ius pis
cem manducet lenatis de profundo mei
mensa q̃ pasti in ostectu crescentium.
Ido. n. de profundo lenatus est ut alata
ridam ⁊ aues maring egrenies. ⁊ tam
sup tuam multiplicante primaq; n. necum
cum angelis antis infidelitas hosm ei
exultat. ⁊ fideles exortantur. ⁊ benedicant
ab eis multip̃ de die in diem. At uo aia
uiua de ira sumit exordium. p̃ nõ pot
nisi iam fidelibus ostinere ab amore hui
seli. ut aia eorum tibi uiuat q̃ mortua
erat in delicis uiuens delicis dste mor

tiferis. nam tu puri cordis utiles delice
operaueur g̃ iam in ira mutari tui non sic
in aquis infidelitatis annuando ⁊ laudo
p̃ miracula ⁊ clacamita. ⁊ cecos mistices
ubi intenta sit ignorantia mat̃ adunia
cone intimae occultorum signorum. talis
enim intiotus ad fidem filius adam oblitus
tui dum se abscondunt a facie tua ⁊ fi
uit abyssus. ⁊ operat̃ ⁊ sic in aurora dei
tera a gurgitibus abyssi ⁊ sit forma fidelis
uiuendo coram eis ⁊ operando ad uniu
cem sic. n. nõ tm ad audiendum ubis
⁊ ad faciendum audiunt querite do
minum ⁊ uiuet aia uia. ut producat tui
aiam uiuente nolite obstinari huic selo
continere nos ab eo cuitando uiuit ad
que apprehendo mortur. Continere nos
ab humani feritate sup̃bie ab iuberi
voluptate luxurie ⁊ a fallaci noie sele
ut sint bestie mansuete ⁊ pecora domi
ta ⁊ tm nocui serpentes. Motus. n. aie et
uti in allegoria. ⁊ fastus elacdis ⁊ de
lectat ad libidinis ⁊ uenenum curiosita
tis mot̃ sunt aie morture p̃ nõ ira
mouetur ut omni motu caret qm̃ dise
dendo a fonte uite morture atq; ita sus
cipit a p̃ceunte selo ⁊ formatur ei ubi
nus tuum deus fons uite et uie est nõ
p̃rit. Idq; in ubo tuo cohibet ille dis
cessus dum dr nob̃. Nolite obstinari huic
selo ut producat ira in fonte uite aiam
uiuentem in ubo tuo p̃ euangelistas
tuos aiam obtinente unitatido uuita
tor̃ xpi tui. hoc. n. est secm geñ qm
emulato uiri ab amico e. estore inquit
sic ego. p̃ ⁊ ego sic uos ita erunt i aia
uiua bestie bone in mansuetudine ac
tonis. mandasti. n. dicens. i mansueti
dine opa tua p̃sice ⁊ ab omni hose dili
geris ⁊ pecora bona nz si manducaue
rint hsundantia. nz si nõ manducauerint